

Sygnatura akt II Ka 481/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Teresa Zawiślak

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2015 roku

sprawy **H. R.**

obwinionego o wykroczenie z art. 107 kw

z powodu, apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 1 lipca 2015r. sygn. akt II W 523/13

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę obwinionego H. R. na podstawie art. 45§1 kw i art. 5§1 pkt 4 kpw umarza wobec przedawnienia karalności wykroczenia; stwierdza, że wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 481/15

UZASADNIENIE

H. R. został obwiniony o to, że w okresie od wiosny 2013 r.

w miejscowości J. gm. W. złośliwie niepokoił I. i R. F. w ten sposób, że rzucał pod okno ich domu i w ich kierunku petardy oraz rzucał kamieniami w ich kierunku i na podwórko,

to jest o czyn z art. 107 k.w.

Wyrokiem z dnia 1 lipca 2015 r., sygn. akt II W 523/13, Sąd Rejonowy w Węgrowie:

I. obwinionego H. R. w granicach zarzucanego mu czynu uznał za winnego tego, że w okresie od bliżej nieustalonego dnia końca marca 2013 r. do dnia 15 września 2013 r. w miejscowości J. gm. W. w celu dokuczenia I. F. i R. F. złośliwie ich niepokoił w ten sposób, że rzucał petardami na ich posesję i w ich kierunku, tj. dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 107 k.w. i za czyn ten na podstawie art. 107 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 złotych tytułem kosztów postępowania.

Apelację od przedstawionego wyżej wyroku wywiódł obrońca obwinionego H. R., zaskarżając go w całości i zarzucając mu wynikający z naruszenia swobodnej oceny dowodów w postaci zeznań pokrzywdzonych oraz świadków Ż. F. i D. T. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych

za podstawę wydania wyroku wyrażający się nieprawidłowym przyjęciem, że obwiniony złośliwie niepokoił I. i R. F. w sytuacji, kiedy brak ku takiemu ustaleniu wiarygodnych dowodów.

W następstwie tak sformułowanego zarzutu odwołujący się wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu czynu.

W toku rozprawy odwoławczej oskarżyciel posiłkowy R. F. wniósł o utrzymanie wyroku w mocy. Obwiniony H. R. i jego obrońca, a także oskarżycielka posiłkowa I. F. nie stawili się pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy apelacyjnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się o tyle zasadna, że doprowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania w sprawie H. R. wobec przedawnienia karalności wykroczenia.

Wobec faktu, iż do popełnienia czynu przypisanego H. R. doszło w okresie od bliżej nieustalonego dnia końca marca 2013 r. do dnia

15 września 2013 r., zaś postępowanie w stosunku do jego osoby wszczęto w dniu

12 listopada 2013 r. (k. 10), przyjęć należało, że karalność przypisanego mu wykroczenia ustała z końcem dnia 15 września 2015 r., albowiem z upływem tegoż dnia upłynęło 2 lata od popełnienia tego czynu (art. 45 § 1 k.w.).

W tym stanie rzeczy, w związku z okolicznością, iż doszło do zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia orzekania (art. 5 § 1

pkt 4 k.p.w.), stanowiącej zarazem bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w., Sąd Okręgowy umorzył postępowanie w sprawie, zaś na podstawie

art. 118 § 2 k.p.w. stwierdził, że koszty procesu w tejże sprawie ponosi Skarb Państwa. Powyższe sprawiło, że bezprzedmiotowym stało się poddanie analizie argumentacji wysuniętej przez apelującego

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku.